

[Aksel Larsen.]

Glæde over, at ikke særegne politiske Omstændigheder af højst egenartet Karakter har forhindret det ærede Medlem Hr. Levinsen i at være nærværende eller i at tage Ordet og udtale sin Mening om et Lovforslag, der vedrører Landarbejderne. Jeg ved jo af hans egen Redegørelse, at det ellers gaar ham saadan, at naar der her i Tinget behandles Spørgsmaal, der er af meget stor Interesse for Landarbejderne, er der enten særegne politiske Omstændigheder af højst egenartet Karakter, der forhindrer ham i at give sin Mening til Kende i Udvalget eller i Udvalgsbetænkningen, eller han bliver overfaldet af momentan Kæbelammelse i Tinget eller kan desværre ikke være til Stede under Afstemningen. Det er glædeligt, at saadanne særegne Omstændigheder ikke er til Stede i denne Sag. Det vilde rigtignok være glædeligt, hvis det ærede Medlem Hr. Levinsen og hans Parti snart vilde opgive disse Henvisninger til ikke eksisterende særegne politiske Omstændigheder af højst egenartet Karakter og interessere sig lidt for Landarbejdernes Interesser.

Jeg bestrider ikke, at dette Lovforslag vil medføre en Forbedring af Landarbejdernes Forhold, en meget beskeden Forbedring, men jeg vil erindre Tinget og Socialdemokratiet og det ærede Medlem Hr. Levinsen om, at navnlig i Løbet af det sidste Aars Tid er der ved Lovgivning her i Tinget gennemført en Række meget alvorlige Overgreb mod Landarbejderne. Jeg bruger ikke for stærke Ord. Hvis det ærede Medlem Hr. Levinsen maaske skulde mene det, vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse hans eget Forbundsfagblad, Nummeret for 15. Maj, hvori der staar en meget lang og instruktiv Artikel om disse Spørgsmaal. En eneste Gang, tror jeg, er det lykkedes at komme til at diskutere saadanne Sager med det ærede Medlem herinde, og da vendte han sig meget stærkt imod de Synspunkter, jeg fremførte paa det kommunistiske Partis Vegne. Saa maa det være mig tilladt at sige til det ærede Medlem, at nøjagtig samme Synspunkter, som jeg i Debat med det ærede Medlem har fremført her, og som det ærede Medlem har angrebet mig for, nøjagtig samme Synspunkter er fremført i en redaktionel Artikel i Arbejdsmændenes Fagblad, hvilken redaktionelle Artikel det ærede Medlem Hr. Levinsen maaske er Modstander af, men som dog maa formenes at dække Forbundsledelsens Opfattelse af Tingene.

Ved Studium af en saadan Artikel faar man Indtryk af, hvilken kolossal Uret der er begaaet mod Landarbejderne i den forgangne Tid. Derfor vil jeg sige, at det Lovforslag, vi nu behandler, og som forhaabentlig bliver vedtaget og forhaabentlig bliver vedtaget i ikke forringet Skikkelse, er et meget lille Plaster paa det Saar, man har tilføjet Landarbejderne. Jeg vil haabe, at den paagældende Artikel i Arbejdsmændenes Fagblad maa betegne Indledningen til en Aktivitet fra Arbejdsmandsforbundets og det ærede Medlem Hr. Levinsens Side, en Politik, som virkelig kan bevirke Forbedringer for Landarbejderne.

Inger Gautier Schmit: Det er meget betegnende, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag fra de forskellige Ordføreres Side, som alle er Mænd, omtrent udelukkende har henholdt sig til det, som angaar Landarbejdernes Kaar og deres Forhold i det hele taget; thi Loven har jo ubetinget lige saa meget Sigte paa Kvindene og disses Medhjælpere i de tusind danske Hjem. Naar dette Lovforslag har faaet en ubetinget gunstig Modtagelse, saaledes at Ordførerne for alle Partier lige til den sidst talende Ordfører, Ordføreren for det kommunistiske Parti, har udtalt Glæde og Tilfredshed med Lovforslaget, ser jeg heri et Bevis for, at Forholdene i vort Land paa dette Omraade ligger saa at sige tilfredsstillende; thi hvis dette Lovforslag var et betydeligt Skridt videre end til de allerede bestaaende Forhold, vilde det sikkert have mødt en betydelig Reservation, en langt større Betænkkelighed, end Tilfældet er i Øjeblikket.

Man har altsaa i det store og hele fundet, at Lovforslaget tager Sigte paa Forholdene, saadan som de er, og lovfæstner det, der allerede nu er praktiseret. Jeg kan ogsaa udtale min Tilfredshed med Lovforslaget, thi det er jo oftest de daarlige Hjem, Love tager Sigte paa; og de Hjem, der har deres Forhold i Orden og er humane over for deres Medhjælpere, kan kun med Glæde se paa en Stadfæstelse af det, som de allerede har praktiseret i Aaringer og praktiseret langt ud over Lovforslagets Rækkevidde, kan jeg godt sige.

Naar jeg har taget Ordet, er det nærmest for at rette en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Levinsen, som kom ind paa de Tilfælde, hvor unge Piger ikke bliver et halvt Aar i en Plads ad Gangen, men muligvis kun et Par Maaneder i hvert Hjem, skifter fra den ene Plads til den anden og